

Caboor: Als kampioen van België hoorde ik mij de opmerking maken: Willy, ge rijdt rap genoeg. Nu moet ge nog leren schaatsen.

DIT IS EEN ARTIKEL UIT "SPORTIEF" een SPORTMAANDBLAD

VOOR GROOT-BRUGGE, OMSTREKEN en OOSTENDE van 15 NOV. '83.

'Het gladde ijs lonkt.'

— Willy, hoe ben jij bij de snelschaatsers terechtgekomen?

"'t Is gebeurd op de Damse Vaart. De vaart was toegerevoren en ik was een grote rekreatieve schaatser. Eigenlijk had ik nooit het inzicht om snelheid te gaan doen. Ik had trouwens gewone schaatsen aan mijn voeten. In 1963 liet ik me eerder toevallig inschrijven voor een wedstrijd op de vijver van het toenmalige Vijverhof. Op kunstschaatsen werd ik toen elfde op achtenveertig deelnemers. Vanaf toen begon ik me te interesseren in de snelheid. Ik kocht zonder veel overleg een paar snelschaatsen die daarna wel twee maten te groot leken. Twee, drie paar sokken brachten de redding. mijn enkels verzwikten keer op keer.

Op een zondagnamiddag waren we op bezoek bij mijn schoonouders die tegen de Damse Vaart woonden, het schaatspartijtje hoorde er gewoontegetrouw bij. In het spoor van enkele Hollanders richting Damme. Daar aangekomen zag ik meerdere sportschaatsers met een rugnummer aangespeld. Ik nam contact op met de inrichter, een zekere Vanbelleghem. Die vroeg me of ik bij de amateurs of de seniores wilde rijden. Gezien ik mijn schaatsen amper had gekocht wilde ik bij de eerste categorie rijden. Te laat, die waren net van start gegaan. Ik viel bijna op mijn rug toen ik hoorde dat ik als senior achtentwintig kilometer acht-honderd diende af te leggen. Buiten alle verwachtingen werd ik vierde. Niet te geloven.

Ik kon amper draaien, ik kende de tegenstrevers niet maar ik had wel al gehoord dat er heel wat goede reden. Had ik die bewuste zondag

In het Brugse Boudewijnpark trekt iedereen opnieuw de schaatsen aan. Het gladde ijs lonkt; groot en klein is actief op de twee messen. Wie meer zoekt dan een wekelijks uurtje schaatsplezier kan terecht bij de twee aldaar gevestigde clubs. Kunst- en snelschaatsen komen er bijna dagelijks in klubverband voor. Vandaag rijden we op het gladde ijs met Willy Caboor, duiveltje doet het al van de snelschaatsklub.

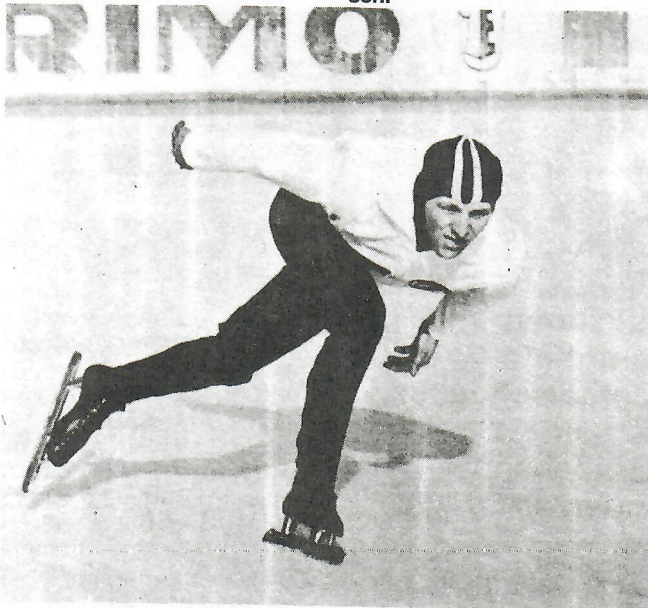
mijn snelschaatsen terug durven binnenleveren dan had ik dit zonder de minste twijfel gedaan. Ik had immers de ervaring opgedaan dat ik heel wat sneller op kunst- dan op snelschaatsen kon rijden.

Via twee Oostvlaamse rekreatieclubs kwam ik terecht bij Poseidon Brussel. (St.-Lambrechts-Woluwe). Na vier zondagen schaatsen in de hoofdstad werd ik al aangeduid om deel te nemen aan het Kampioenschap van België. De week daarop werd ik lid van de klub. Tijdens de trainingen werd er voortdurend geroepen dat die met zijn blauwe muts moest zijn knieën wat lager houden, zijn hoofd naar rechts. Die met zijn blauwe muts...; zijn schou-

der naar beneden richten, ... Het zal wel niemand verwonderen dat ik, Caboor, die gast met de blauwe muts was.

Op het kampioenschap anno 63 won Willy gezwind drie van de vier afstanden. Uit die tijd stamt de opmerking van de trainer gericht aan de kampioen Caboor: 'Willy ge gaat al rap genoeg, nu moet ge nog leren schaatsen.' Een formidabele morele opkikker bij een eerste contact met de snelschaatssport, als je het ons vraagt. Uit de Brusselse periode dateert ook de ervaring met de Olympische banen in Itale, Oostenrijk en Nederland.

Willy Caboor ging rap genoeg, maar moest nog leren schaatsen.

— Willy, van waar de overgang vanuit Brussel naar de ijspiste in het Boudewijnpark?

Ik was bijzonder goed aanvaard bij Poseidon. Regelmatig kreeg ik mijn subsidies van het toenmalige Adeps, ik volgde stages in het buitenland, ik werd zoveel als mogelijk gesteund. Maar toch gingen de verplaatsingen, na verloop van tijd, flink doorwegen op mijn gemoedstoestand. Ik hoorde van het oprichten van een schaatspiste in Brugge, en was dan ook als de kippen erbij om contact te leggen met de Brugse initiatiefnemers. Op mijn vraag of ik hier een klub kon oprichten werd onmiddellijk enthousiast gereageerd. In 1970 schaatste ik effectief onder het banier van het Boudewijnpark. Tesamen met mejuffer Brillant van de Kraenepoel heb ik de brugse klub gesticht. De direktie van het Boudewijnpark gaf ons de grootste faciliteiten. Het was en is een goede ijsbaan. — Hoe kun je je persoonlijke suksessen samenvatten?

'Op shorttrack stond ik altijd achter Michel Piens. Het kampioenschap van België was vroeger meer gericht naar sprinters. Ik ben meer een afstandrijder. Michel is zeven jaar kampioen van ons land geworden, ik zeven maal tweede. Wij wonnen allebei twee van de vier afstanden. Bij samenstelling van tijden won ik met twee, vier sekonden, ... bij opdeling verloor ik altijd. Alles werd herleid naar vijfhonderd meter sprint. Op de vierhonderdmeterbaan won ik telkens het duel met Piens. Zes rekords op de kleine baan en evenveel op de grote baan waren mijn persoonlijke zeges. Het uurrekord werd eveneens

achter mijn naam geschreven. Het zijn natuurlijk geen uitslagen, maar het zijn rekords. Maar dat wil niet zeggen dat je daarmee landskampioen was. De tien kilometer op de honderdvijfentwintig meter baan, de tien kilometer op de vierhonderdmeterbaan, de vijf en de drie kilometer op de kleine baan staan nog steeds op mijn naam als zijnde de officiële nationale rekords.

— *Vanwaar je grotere klasse op de Olympische banen?*

'Dat is moeilijk te zeggen. Misschien omdat ik beter afstand reed en meer macht in mijn lichaam bezat. De kleine baan was heel wat spektakulairder, vergde een verschillende techniek en de concurrentie daarin was groter.'

RENNERS, AANDACHT AUB!

De combinatie schaatsen-wielrennen zou de ideale voorbereiding zijn op de competitie schaatsen of wielrennen anderszids.

'Absoluut. Ik heb altijd geschaatst in competitie en koersen beoefende ik ook in wedstrijdverband. Voor van de ene sport naar de andere over te gaan had ik amper drie weken voorbereiding nodig. Niets voor niets won ik in het jaar 63 De Omloop van Het Volk bij de amateurs. Dat zegt toch genoeg. We konden op de weg niet trainen omwille van de slechte weersomstandigheden. Dan trainden we maar met onze schaatsen op het gladde ijs. Het is een enorme combinatie met talrijke voordelen voor zowel het schaatsen als het koersen. De zit op de fiets, de armbewegingen, de rug, de nek, de dijen hebben allemaal dezelfde houdingen op de fiets als op de schaats. Het enige verschil zit hem in de voetbewegingen. Bij het schaatsen gaat de voet dwars weggeduwd worden, bij het fietsen vooruit. En vergeet dan vooral de taktische kant niet! Laten werken om zelf te overwinnen.'

— *De Brugse Snelschaatsclub.*

'Onze club telt steeds bij de vijftig leden. Jong en oud zijn bij ons welkom, en worden er terdege begeleid.

Binnen de federatie hebben wij nieuwe leeftijdskategorieën gekreëerd. Vroeger hadden we het over kadetten, scholieren, junioren en senioren. Nu richten wij ook begeleidende competitiekoersen voor kinderen beneden de tien jaar. Zij worden onze 'mikroben' genoemd. Iemand die niet onmiddellijk zijn toevlucht zoekt bij het competitiegebeuren kan bij ons volledig vrij rekreatief schaatsenrijden.'

'Vroeger hadden we altijd gebrek aan meisjes. Gelukkig is daar een goede kentering in merkbaar. We hadden vorig jaar niet voor niets twee Brugse meisjes afgevaardigd naar de WK in Japan. Kathy Goyvaerts en Linda Boerjan waren goed voor twee van de vier selecties. Geoffrey Dhondt was onze derde gedelegeerde.

Je ziet meteen dat onze jeugd sterk komt opzetten.'

TRAINING

'Hetgeen de buitenstaander niet ziet dat is dat de conditie voorbereid wordt gedurende de zomermaanden.

Lenigheid en uithouding zijn twee belangrijke factoren. Diegenen die het van mij verlangen krijgen een trainingsschema. Powertraining gericht op snelheid en uithouding, zwemmen

zou voor onze sport slecht zijn maar kweekt anderzijds de goede conditie. Fietsen en lopen zijn de volgende facetten van de zomertraining. Vanaf het ogenblik dat er op ijs kan getraind worden beginnen we met schaatsen.

Vijfmaal per week kan er in klubverband worden geoefend. Iedere belangstellende is welkom

P.S. Nu zesmaal, de uurregeling vindt U elders in dit boek.

Het zijn bijzonder interessante uren in vergelijking met vroegere jaren.

De ijstraining zelf wordt uiterst variabel gehouden.

In het begin werken we meer op uithouding om in een later stadium over te schakelen op afstand en sprint. Elke wedstrijdafstand wordt specifiek bewerkt in het vooruitzicht van de interklubs. De aflossing is op iedere training een vaste waarde. Het biedt immers het grootste spektakel.'

In hoeverre is het snelschaatsen geïntegreerd binnen het Brugse IJsstadion?

'Vroeger zag iedereen maar kunstschaatsen. Wij hebben ook onze internationale meetings georganiseerd maar het snelschaatsen sprak

de toeschouwer duidelijk minder aan. Daar is nu een volledige verandering in merkbaar. Het Brugse publiek houdt van onze sport.'

In het Boudewijnpark is onze klub moeilijk nog weg te denken. Een ijsbaan zonder verenigingen is niet haalbaar. Zowel de rekreatieschaatser als de competitieporter komt bij ons aan bod. Reken daarbij dat door onze vijftig leden heel wat uurtjes worden doorgebracht op en rond het ijs.'

Totdaar de praatgrage Brugse snelschaatstrainer. Wie van onze lezers ook maar het kleinste schaatskriebeltje in zijn lichaam voelt neemt best tijdens de komende trainingen contact op met Willy Caboor. Hij zal je plichtsbewust begeleiden tijdens je eerste snelschaatspassen. Succes, de grote internationale ontmoetingen lonken. ...Gebroken ledenmaten zijn gelukkig niet zo alledaags.

Jol THUIS

In het Brugse Boudewijnpark trekt iedereen opnieuw de schaatsen aan.

MALDEGEMNAAR WILLY CABOOR EERSTE BELG EN OOK
EERSTE BUITENLANDSE DEELNEMER IN ELFSTEDENRONDE

**„We gleden met de tranen in
de ogen door Franeker”**

MALDEGEM — In de vorige week verreden 14de Elfstedentocht, is de Maldegemse Willy Caboor als eerste Belg, als eerste buitenlander ook, op de Leeuwardense Bonkevaart over de eindstreep gegaan. Een veteraan, naar buitenuit niet zo bekend misschien, maar binnen de schaatswereld — ook internationaal — een monument. Schaatsen kan hij bijna van in de wieg, maar toch kwam hij vrij laat tot het competitiegebeuren. Goed dertig jaar was hij, toen hij in januari '66 zijn eerste wedstrijd reed. Als lid van het Brusselse „Poseidon” werd hij te Antwerpen Kampioen van België, en nam in '69 de Brugse klub „Short Track” onder handen. Werd ook scheidsrechter bij de Internationale Schaats Unie (I.S.U.); en in al die hoedanigheden reisde hij de wereld door, tot in Zuid-Afrika. Davos, Insbrück, Inzel en Deventer, het heeft allemaal geen geheimen meer voor Willy Caboor.

No 20238 4 4444 Stempelkaart

ELFSTEDENTOCHT

Naam: CABOOR W. J.

Straat: BRIELWEGEL, 6

Woonplaats/code: 9930 - MALDEGEM - België

Geboortedatum: 26-05-1933

Afstand in km	Controleposten	Controlestempels	Tijden
22	Sneek	Sneek	
26	IJlst	IJlst	
40	Sloten	Sloten	
66	Stavoren	Stavoren	
77	Hindeloopen	Hindeloopen	
86	Workum	Workum	
99	Bolsward	Bolsward	
116	Harlingen	Harlingen	Franeker
129	Franeker		
176	Dokkum	Dokkum	
200	Leeuwarden	Leeuwarden	14.30

geheime controles

De laatste Elfstedentocht, de eerste voor Caboor, is nochtans een aparte bladzijde geworden in het lijvige schaatsboek van de frele Maldegemnaar. Ergens was ik niet van plan om daar aan mee te doen, zegt Willy. Ik had er dus ook niet speciaal voor getraind maar ben tenslotte bezweken voor de druk van vele klubleden. Eerlijk gezegd, had ik ook vorig jaar in stilte getracht om als wedstrijdrijder daar tussen te komen, maar ik vond toen geen gaatje op de inschrijvingslijst. Door relaties langs de klub om, bleek dat nu wel mogelijk, zij het dan bij de toerrijders. Met slechts de 34 km tellende Brugge-Sluis-Brugge in de benen, waarin ik door een val slechts vierde werd, hapte ik dan maar toe, en van toen af begon een race tegen de tijd. Ik moest om zes uur 's avonds in de Leeuwardense Frieshalle zijn om eigenhandig mijn gereserveerde plaats in te vullen. Om 11 u. 30 stopte ik met werken in Brugge, en om 12 u. belde mijn vrouw nog naar Nederland of alles wel in orde was. Om 13 u. zijn we vertrokken voor een rit van 400 km. Op 5 km van de Frieshalle kwamen we in een opstopping terecht en na anderhalf uur aanschuiven heb ik de auto aan de kant gezet om de laatste 2,5 km al lopend af te leggen. Ik was net bij tijd om de 75 gulden inschrijvingsgeld neer te tellen. Voor slaapgelegenheid was gezorgd, zegde men, maar het hotel bleek uiteindelijk volzet. Zo kwamen we 6 km verder bij een Friese boerin terecht. De gastvrijheid was er zo groot, en de bruine bessenjenever zo goed, dat het eigenlijk al middernacht was geworden eer we in onze koffer doken.

Uiervet

Kwart vóór vier in de morgen bonkte de boerin ons weer wakker, en toen ze de blaren op mijn hielen zag — een souvenir van Brugge-Sluis-Brugge — moest ik één van haar splinternieuwe panty's aandoen. Plots stond ze scherp naar de radio te luisteren, en vertrok toen naar de schaaipstal. Ze kwam terug met uiervet. Hier, zei ze, om op uw gezicht te strijken, want Van Ben-

them heeft dat daarnet ook gedaan. Weer kwamen we in een file terecht, en pas tien minuten vóór het vertrek met de tweede groep om 5 u. 30, kwam ik in de halle aan. Onder weg hadden wij het bevroren citroenwater tussen de benen ontdooid, maar in al die haast had ik mijn rozijnen bij mijn vrouw gelaten. Van een Duitse vriend, kreeg ik dan maar „Muesli-reepjes“ een extract van allerhande geperste granen.

Onvergetelijk

Onder het nummer 20238 — alle buitenlanders zaten boven de 20.000 — heb ik dan met m'n vriend Jozef De Weirt, in een groep van 1.400, de start genomen. De tocht der tochten was voor ons begonnen. Onbeschrijfelijk is dat. De mensen hingen er in de bomen en stonden op de auto's om toch maar een glimp op te vangen van dat massale gebeuren. Historie van 's morgens vroeg dus, en dat zou de hele wedstrijd door aanhouden. Vooral Franeker was een belevens. We werden er door een half miljoen mensen toegejuicht, en in de voorste rijen smeekte men met uitgestoken hand om een aanraking. Ik heb al heel wat meegemaakt in de schaatswereld, zegt Willy, maar ik ben niet beschaamd om te zeggen dat de tranen met toen in de ogen kwamen. Mijn vriend De Weirt heb ik toen zien wenen als een kind, en hij was beslist niet de enige. Ook de behulpzaamheid onderweg, was ontroerend. Thee, koffie, warm water zelfs, rozijnen en alle soorten fruit werden er door de bevolking spontaan aangeboden. Kortom, een gebeuren dat buiten alle normen valt.

Andere aanpak

Voor een plaats — behalve in de top dan — wordt in zo'n tocht niet gereden, zegt Caboor. Je rijdt gewoon om bijtijds binnen te zijn. Ik heb er 1 u. 55 langer over gedaan dan Van Benthem. Je mag daar eigenlijk nog zo'n goed half uur van af trekken. Tijdens het kluunen heb ik nooit gelopen, en bij een bekende onderweg werd al eens goede dag gezegd. Als een vriend het wat moeilijk kreeg, werd de snelheid geremd. Er werd op verre na niet tot het uiterste

gegaan. Toch begon ik op 36 km van het einde, de wedstrijdsschaatsers volop voorbij te gaan. Ik had mijn tijd op tien uur rijden geschat, dus ben ik er met alle gemak, een vol uur onder gebleven. Jammer genoeg was ik aan de meet mijn vriend De Weirt kwijtgespeeld. Ik had hem vanaf Dokkum nog vele moeilijke kilometers in mijn zog kunnen meenemen, maar toen ik opnieuw wilde informeren hoe het nog met hem ging, was er een leegte achter mij. Jozef was weg. Als ik ooit nog de kans krijg op een tweede deelneming, zal dat evenwel in een andere aanpak zijn. Met een groepje in klubverband een bepaalde taktiek toepassen, om dan met de meest frissen de finale in te gaan. De sfeer is geproefd. Nu zou ik eens willen weten hoeveel tijd ik echt nodig heb om die tocht te maken.

Bevroren tenen

Willy Caboor zat het voorbijeekeinde aan de zetel gekluisterd. Geen fysieke leegte, maar bevroren tenen, dat wel. Tijdens ons bezoek kreeg hij van de dokter verbod om zich voorbij zaterdag en zondag met zijn „Short Track's“ naar de kampioenschappen in Turnhout te begeven. Dus ook geen Zwinstedentocht, die hij vast van plan was mee te rijden. Ten laatste heden (woensdag) moeten die tenen ontdooid zijn, of er zal op een andere manier moeten worden ingegrepen. Die medische gedachtengang toverde even een zorgelijke trek op het gelaat van de schaatser. Of de Elfstedentocht zichzelf niet aan het overgroeien is? Het is in ieder geval zoiets geweldigs, dat het niet meer verdwijnen kan, zegt Willy. Hoewel er zeker niet achteloos mag worden voorbij gegaan aan het bestaan van de „zwartrijdersband“, want die is, vooral dit jaar, al vrij actief geworden. De tol aan het succes, dat wel, maar het wordt best geen overmacht. Een begin van een soort dilemma toch wel voor de verantwoordelijken. Enerzijds zijn er de noodzakelijke voorzorgsmaatregelen, maar anderzijds is er op die dag bij vele duizenden de onweerstaanbare drang om hoe dan ook, het ijs op te trekken. De roep van de Friese meren en de oer-Hollandse traditie.

Nico BUYSSE

De Nederlandse geschiedenis van het short track-schaatsen ging in 1976 van start nadat enkele Amsterdamse rijders op uitnodiging van de Boudewijn Snel Schaats Club uit Brugge aldaar aan een wedstrijd deelnamen en laaiend enthousiast naar Nederland terug kwamen. In de jaren die daarop volgden is het short track zich in Nederland met grote sprongen gaan ontwikkelen. Het resultaat op dit moment: 10 verenigingen, een

Nationale Competitie, een Nationaal Kampioenschap voor junioren en senioren en een nationale selectie die tot de allerbesten ter wereld behoort. Internationaal is de ontwikkeling van het short track-schaatsen in de afgelopen jaren dusdanig snel verlopen dat het short track werd gekozen tot demonstratiesport op de Olympische Spelen van 1988 in Calgary. Dit wordt door de short track-wereld gezien als een groot stuk van erkenning.

WILLY CABOOR OVER SNELSCHAATSEN EN SHORTTRACK: "De jeugd wil niet meer moe worden"

Je krijgt hem niet makkelijk te pakken ! De Westvlaamse topfiguur voor snelschaatsen en shorttrack - niet alleen op bestuurlijk vlak maar evenzeer als actieve beoefenaar - woont op een zucht, net over onze provinciegrens.

Wij gingen Willy Caboor, stichter en voorzitter van de Boudewijnpark Snelschaats Club (BSC), dan ook opzoeken in zijn riante woning, tevens verzamelplaats van ontelbare bekens en trofeeën, te Maldegem.

Doel van ons bezoek : een reportage over snelschaatsen en shorttrack.

Voor Willy Caboor, een pezige bijna-zestiger, zijn fietsen, skeelers en schaatsen complementaire sporten. De drie disciplines beoefent hij niet alleen als training maar ook in competitie. Zeer onlangs finishte hij in de skeelerwedstrijd te Torhout als tweede in de A-klasse, nam in 1985 deel aan de Elfstedentocht in Friesland (een onvergetelijke gebeurtenis, zegt hij, met een niet te beschrijven sfeer), is regelmatig een succesrijke deelnemer aan wielervedstrijden en was ook present op de triatlon aan de Weissensee in het Oostenrijkse Karinthië (25 kilometer langlaufen, 12 kilometer lopen en 50 kilometer schaatsen). Slechts enkele voorbeelden van een bijzonder rijk gevuld sportprogramma.

Fietsen, skeelers en schaatsen : je kunt de drie beslist combineren, zegt onze energieke gastheer, mits wat aanleg en een goeie technische bagage. Wel onontbeerlijk zijn karakter en uithouding. Hoe meer je je moe maakt op training, hoe minder je moe bent op een wedstrijd. Ik wil me graag pijn doen op de trainingen, betoogt Willy, en toch heb ik er altijd veel plezier aan. En zo hoort het, want anders worden de trainingen een last...

Hier schuilt toch een probleem voor onze jeugd : ze kunnen of ze willen niet meer moe worden...

Waar hebben we dit nog gehoord ?

Langebaanschaatsen en schaatsen op natuurijs

Het langebaanschaatsen vindt plaats op een 400 meter-baan en hiervoor dient de verplaatsing gemaakt naar Nederland. De dichtste accommodatie ligt immers in Eindhoven. Persoonlijk neemt Willy Caboor er, als enige trouwens van de Brugse club, deel aan marathonwedstrijden (50 à 60 ronden, iets meer dan 20 kilometer).

Ieder jaar wordt te Eindhoven een criterium georganiseerd over 10 wedstrijden.

Anderzijds rijden vele leden van de B.S.C. jaarlijks, als vadertje klimaat even meewil, wedstrijden op natuurijs in Nederland en België : de Zwinstedentocht (Sluis-Damme-Brugge), kanaaltochten, vijvertochten, merentochten, de Permeketocht (Jabbeke)...

Shorttrack

Shorttrack is de schaatsdiscipline die de leden van de B.S.C. in eigen stadion kunnen beoefenen. De inmiddels Olympische sport kreeg ruime bekendheid sinds de Olympische winterspelen in Albertville 1992.

Brugs getinte Olympische Spelen

Op de Olympische Spelen in Albertville fungeerde Willy Caboor, die internationaal starter is en internationaal scheidsrechter, als observer. Het was een fantastische ervaring, lacht onze gastheer, een groot geluk om zo'n evenement eens van binnenuit mee te maken...

Overigens was Willy al geregeld van dienst op de wereldkampioenschappen.

De Belgische ploeg in Albertville

Structuren

De Koninklijke Belgische Snelschaatsfederatie (K.B.S.F.) is het overkoepelend orgaan voor een Vlaamse vleugel, de Vlaamse Snelschaatsvereniging (V.S.V.) en een Waalse vleugel, die momenteel niet meer bestaat.

Bij het decreet op de splitsing van de sportbonden in 1972 was Willy Caboor de stichter en de eerste voorzitter van de V.S.V. Momenteel houdt hij zich uitsluitend met het clubleven bezig en is ondervoorzitter van de B.S.C. Van die Boudewijnpark Snelschaats Club is hij trouwens de stichter, samen met Lisette Brillant uit Bellem. Bei-

den waren ze destijds aangesloten bij Posseidon te Sint-Lambrechts Woluwe en werden bij de oprichting van de B.S.C. getransfereerd naar Brugge.

P.S. Naast de V.S.V. is er nu ook de V.S.T.V. wat staat voor VLAAMSE SHORTTRACK VERENIGING waar Willy ook medeoprichter en Voorzitter van was. De V.S.V. is nu nog enkel verantwoordelijk voor het langebaanschaatsen.

was erg Westvlaams (zegge Brugs) getint. Van de vijf geselecteerden waren er drie Boudewijnparkers : Franky Vanhooren, Geert De Jonghe en Alain De Ruyter. Alle drie in de aflossing en Alain nog eens individueel op de 1000 meter.

Shorttrackwedstrijden in den lande zijn er legio...

Benevens topevenementen zoals de winterspelen (in 1994 in Lillehammer Noorwegen), het wereldkampioenschap, het Europees kampioenschap (individueel en voor landenteams) noteren wij het Belgisch en het Vlaams kampioenschap en -quasi uitsluitend in Vlaanderen- clubmeetings, interclubs, internationale wedstrijden voor jeugd en senioren... De B.S.C. telt elk jaar één of meerdere Belgische en Vlaamse kampioenen onder haar leden, zowel bij de dames als bij de heren, zowel bij de jeugd als bij de senioren... Wij zijn echte "collectioneurs" in titels en bekers, lacht Willy...

Over sponsoring en subsidies...

Zopas, grimt onze gastheer, kregen wij de subsidie van de stad Brugge binnen. Hou u vast aan uw stoel : zegge en schrijve 2.121 fr. Bepaalde kaartclubs en vogelpikclubs krijgen meer ! Nochtans zijn wij een club met Olympisch geselecteerden, wij organiseren internationale meetings (maken dus Brugge bekend) en nemen zelf deel (als Bruggelingen) aan meetings in het buitenland. Onze verplaatsingskosten zijn onnoemelijk zwaar...

Over het Boudewijnpark niets dan goed : hartelijke en volledige medewerking en meer dan dat !

Tijdens het interview zochten wij - tussen regels en woorden - naar een juiste typering van een man als

Willy Caboor : vinnig, energiek, uiterst deskundig...

Tijdens het uittikken van de tekst vonden wij het juiste woord : nog één van de echte "Flandriens" !

Guido Gielen

Olivier CORNELIS, Steven VAN ACKER, Kristof VAN CAUTEREN en Jason BRYs.
Aflossingskampioenen '88 '89

Schuchter en schroomvol schrijden de schattige, schriële schaatsertjes over het schrapende ijs ...

HALLO HAD EEN GESPREK MET: "WILLY CABOOR"

Willy caboor hoeft in feite niet voorgesteld te worden, maar velen weten, of beseffen misschien niet dat hij 25 jaar geleden het short-track schaatsen in België populair heeft gemaakt. Willy heeft de club gesticht en samen met zijn vrouw Gilberte geleid.. 25 jaar heeft hij mensen opgeleid in deze sport-dicipline. Hij maakte kampioenen aan de lopende band, in zoverre dat (voor het ogenblik) 3 mensen van zijn club deel hebben genomen aan de Olympische winterspelen. En, ondanks dat er dit jaar een paar goede elementen afhaakten, staat Willy al terug klaar met nieuwe kleppers, en kleppertjes. Zelf heeft hij aan honderden wedstrijden deelgenomen, en is drager van een Elfstedentocht-kruisje. Willy Caboor heeft nooit een blad voor de mond gehouden als het er op aan kwam zijn mensen te beschermen tegenover bonden en instanties, soms, tot eigen schade toe. Maar 'hoe lang blijft hij het nog doen?'...

Hallo: In voetbal houden trainers het gemiddeld 3 jaar uit. U stichtte en trainde de Brugse snelschaatsclub 25 jaar. Hoe houdt u dat vol?

Willy Caboor: "In de eerste plaats is het altijd een hobby geweest. Het is 30 jaar dat ik deze sport beoefen. In Brugge was vroeger geen ijsbaan, zodat ik verplicht was naar Brussel te gaan om aan snelschaatsen te kunnen doen. Kort na de opening van het Boudewijn-park heb ik niet lang gearzeld een club te stichten die specifiek gericht was op snelschaatsen. Later is dit uitgegroeid tot short-track. Ik ben nu 25 jaar voorzitter-trainer van de club. Nog altijd is mijn bedoeling mensen op het gebied van schaatsen iets bij te brengen en het short-track-schaatsen in België op een hoger niveau te tillen. Het is ook een grote voldoening voor

mij iets te kunnen doen voor de Brugse sport in het algemeen."

Hallo: Als er goede elementen afhaken, doet u dat wat?

Willy Caboor: "t Is te zien wie. Als het om mensen gaat die iets hebben gepresteerd of die zich altijd volledig hebben ingezet, die model gestaan hebben voor de club, dan vind ik het heel spijtig, maar, als mensen zich negatief opstellen, en plots afhaken omdat ze het niet meer kunnen, vind ik het triestig voor hun omdat ze weinig club-liefde tonen ten overstaan van een ander, en alleen maar denken aan eigen resultaten, dan doet het mij wel minder. Wanneer er een clublid wegblijft om persoonlijke redenen, vind ik dit ook erg. Over het algemeen vind ik het altijd spijtig als iemand de club verlaat."

Hallo: Hoe staat u tegenover de relatie ouder(s)-schaatser-trainer?

Willy Caboor: "Normaal zouden er geen problemen mogen zijn, maar je kan het moeilijk vermijden. Ik zeg altijd: 'het hemdje hangt nader dan het rokje,' en de ouders staan veel dichterbij de schaatser of schaatster. Zo komen de atleten soms tussen twee vuren te staan. Als ik zeg: 'het is zo', en moeder of vader zeggen: 'nee het is anders', dan kunnen er wel problemen komen. Maar, als trainer ben ik verantwoordelijk op de ijsbaan, en ik denk dat ouders verstandig genoeg zijn om tijdens de training afstand te nemen van hun kinderen."

Hallo: U wordt een beetje aanzien als vader-figuur.

Willy Caboor: (lacht) "Ja, dat probeer ik ook te zijn. Mijn vrouw Gilberte is altijd een moeder geweest voor de schaatsers. Ze zijn nog altijd welkom. Veel persoonlijke problemen werden bij haar zeer vertrouwelijk uitgepraat. Van mijn kant probeer ik de mensen op sportief gebied omhoog te duwen."

Hallo: Op een wedstrijd kijkt u fier als één van uw pupillen bezig is, soms zien we tranen in uw ogen.

Willy Caboor: "Ik zie mijn schaatsers een beetje als mijn eigen kinderen. In je eigen huisgezin ben je ook fier als de kinderen het goed doen. Dat is voor mij net hetzelfde. Als je denkt deze of die kan het, en ze verwezenlijken het dan nog ook, dan ben ik als trainer héél fier en voel mij geslaagd in mijn opzet. Maar als ze het kunnen en niet willen, dat kan ik moeilijk aanzien. In alle geval ben ik overtuigd dat ik ook die mensen iets heb bijgebracht; en voor mij is dat een hele voldoening."

Hallo: U bent nu ook trainer van de nationale ploeg; een trainer die weet wat schaatsen is. Kan België in de toekomst nog een rol spelen op wereld-niveau?

Willy Caboor: "België is een kleine natie met weinig ijsbanen. Er is ook weinig interesse van de media en natuurlijk is er altijd gebrek aan geld en sponsoring om volwaardige atleten te kunnen vormen. We zitten met goeie schaatsers hoor, maar van topbegeleiding is er nog altijd geen sprake. Er wordt gejongleerd met een miljoentje, maar een miljoentje is in feite niets. De jongeren moeten ten slotte naar school om hun toekomst te verzekeren en om later werk te vinden; dat vind ik als trainer een prioriteit! In andere (grote) landen primeert de sport en krijgen de atleten alle faciliteiten die ze nodig hebben. Bij ons is het nog altijd een amateuristisch gedoe."

"Kijk, op een vergadering van het BOIC. verklaarden ze dat de atleten alles moeten op de sport zetten, maar, als ik dan de vraag stelde: 'kunnen jullie ook verzekeren dat een atleet na 3 jaar toprestaties geleverd te hebben van werk te voorzien?', antwoordden ze: 'dan moeten we ieder jaar voor 1000 banen zorgen.' Einde citaat."

Hallo: 80% van de nationale ploeg stopt na de Olympische spelen, De Ruyter, Blanchart, Pintens....?

Willy Caboor: "De Ruyter vooreerst om dat hij de financiële faciliteiten niet kreeg die hij voor ogen zag en omdat hij in de schaduw werd geplaatst van Blanchart die beweerde altijd de beste te zijn in België. Vergeet echter niet dat Alain De Ruyter vijf maal naeen

kampioen van België is geweest terwijl Blanchart telkens tweede werd! Maar Blanchart had enorm veel lef, en presteerde dan ook beter in grote confrontaties. De Ruyter presteerde daar minder, omdat hij **dacht** dat hij het niet kon en de nodige **lef** miste die Blanchart wel had. Hij heeft zich gewoon niet boven Blanchart kunnen stellen en geloofde in té veel mensen die hem ophemelden. Hij kon het **hoor!** Hij zou veel verder gestaan hebben had hij in zijn eigen kunnen moeten geloven"

Hallo: Wat denkt u over de nationale training in het verleden en in de toekomst?

Willy Caboor: "In het verleden was de nationale training conditioneel goed. de schema's waren goed uitgestippeld, maar bij short-track komt veel meer kijken. Het was niet specifiek genoeg op deze sporttak gericht. Men rijdt niet op conditie alleen, de belangrijkste elementen zijn tactiek en vooral techniek. Als één van die twee factoren ontbreken, sta je met je conditie nergens."

"In de toekomst moet dat veranderen."

Hallo: Nationale training betekent ook 3 uur in de wagen en 1 uur op het ijs, is dat niet nutteloos?

Willy Caboor: "Er zijn geen andere oplossingen door gebrek aan ijs. In Liedekerke kunnen we slechts 1 uur trainen in het midden van de week en dan nog op een heel slecht tijdstip nl. van 20.45 tot 21.45. zelf vind ik het niet opportuun omdat het altijd 's avonds laat moet gebeuren: de schaatsers komen pas 't huis om 23 u dit is niet gunstig. daarintegen is de zaterdagtraining van 10.45 tot 12.45 wel goed."

Hallo: Bij de dames gaat het op nationaal gebied iets minder goed. In '87 reed de Brugse Linda Boerjan de 500 meterafstand in 49.3 sec. een record dat 3 jaar stand hield, alleen de Pintens zusjes konden later die tijd verbeteren. Nu, in '94 komt men zelfs aan die tijd niet meer!

Willy Caboor: "Linda was indertijd echt dicht bij de top. Met zulke tijden kon je internationale wedstrijden winnen. Nu worden de sprintafstanden in WK's gewonnen in 46 seconden. Dat betekent dat we op dat gebied achteruit krabbelen. Anders was Linda geen echte lange afstands-rijdster, waar de meisjes nu op een andere manier beter lange afstanden rijden dan vroeger en minder goed sprinten. Ik heb nu zéér goeie aankomende schaatsters, denk maar aan Fabienne Haubourdin, Sofie, Tine en Mieke Van Landegem, Els Bauters, de Molendijk-zusjes en nog anderen die nog niet lang genoeg bezig zijn om te bewijzen. Maar de inzet is bij sommigen veel minder dan indertijd Linda Boerjan. Zij deed nog veel bij-trainingen, zoals op de schaatsplank en achter de bromfiets van pa Freddy.

Hallo: U heeft twee Nederlandse meisjes in de club die het voortreffelijk doen.

Willy Caboor: "De molendijk-zusjes doen het zéér goed. Na een paar jaar lidmaatschap komen ze waarschijnlijk aan de top, en misschien steken ze de Belgische top wel voorbij."

Hallo: Het zou toch een eer zijn dat de Brugse trainer schaatstalent levert aan de Nederlandse nationale ploeg

Willy Caboor: (glundert) "Natuurlijk! Ik heb de malaise gezien in Bormio, waar de Nederlandse meisjes er bijna niet bij te pas kwamen. Als ik zie dat ze Esmeralda Ossendrijver heropvissen, dat Ernst en Landman zéér matig presteren, dan zeg ik dat het bij de Nederlandse dames-ploeg zeer zielig gesteld is. Als de Nederlanders de uitslagen bekijken van deze in Brugge aangesloten leden, denk ik dat er in de toekomst zeker beroep zal gedaan worden op Jaimie en Daniëlle Molendijk om de Nederlandse ploeg te versterken."

Hallo: Doping! Heel wat landen komen de laatste tijd in opspraak. Wordt er in short-track genomen?

Willy Caboor: "Dit is moeilijk te zeggen. In België en Nederland kunnen

we maar uit een klein potentieel mensen putten, grote landen daartegen kunnen kiezen uit duizend schaatsters. Als ze daar de 4 besten uit nemen, hebben ze wel meer kans om de beste te hebben en te winnen. Oosterse landen hebben gewacht tot ze zeker waren van: 'als we meedoen is het om te winnen'. Bij ons lijkt deelnemen nog altijd belangrijker dan winnen'. De Olympische gedachte hé! Ik denk dat de oosterse landen meer inzet hebben, en beter medisch begeleid worden, misschien wel té medisch, maar daar twijfel ik aan, want er is op elke wedstrijd van niveau doping-controle, en ze zijn nog niet betrappt geworden; toch niet in short-track!"

Hallo: Bij de jongens hebt u een schitterend kwartet, hoort daar geen Geert De Jonghe bij? Geert vliegt!

Willy Caboor: "Geert heeft voor het ogenblik geen interesse voor de nationale ploeg. Ik heb het hem gevraagd, en, terrecht gevraagd, want we zouden Geert goed kunnen gebruiken in de nationale kern om een dominant te hebben in de ploeg, waar de jongeren op kunnen terugvallen. als ze het moeilijk krijgen met hun zelfvertrouwen. Maar hij kan grote diensten bewijzen in de club zelf. Geert is een voorbeeld van goede ingesteldheid, en, (nogal heftig) ik zou niet durven zeggen wie Geert zou kloppen op een Belgisch kampioenschap!"

"We hebben dan Jason Brys die zopas het Belgisch senioren-record op de 500 meter afsnoepte van Stephane Huygen, een Bert Jansen die het junioren record verbeterde, en dan nog Wim De deyne van wie ik veel verwacht dit jaar, Bernd Haubourdin, die terug komt uit blessure, Steven Van Acker, Rody Vanden Bosch, Phil Konings en nog anderen neem mij niet kwalijk mocht ik iemand hebben vergeten."

Hallo: Voeding en sport Wat denkt u daar van?

Willy caboor: "Ik heb altijd beweerd dat er niets gaat boven normale voeding, zeg maar de gewone keuken. Een goeie biefstuk en een lekkere

hutspot zijn niet te versmaden. Maar iedereen zou toch moeten weten dat pakjes fritten, hamburgers, chips en veel zoetig-heden nadelig zijn voor de sport

Hallo: Willy, ik stel die vraag niet graag, maar vermits u erzelf op staat, doe ik het toch: Hoelang wilt u de Brugse club nog trainen?

Willy Caboor:(stil) "Samen met mijn vrouw Gilberte heben wij 25 jaar geleden de club gesticht. Ik mag zeggen dat wij veel opofferingen gedaan en graag gedaan hebben om het iedereen naar zijn zin te maken Ik ben nu met pré-pensioen en heb veel meer tijd dan vroeger om mij voor de club in te zetten. Ik heb ook de overtuiging dat ons levenswerk moet verzekerd blijven. Ik wil zeker niet bruusk afhaken. Op woensdag als ik nationale training geef, neemt Franky Van Hooren de training van mij over. Ik denk vanaf volgend jaar een beetje af te bouwen, en meer als assistent te fungeren samen met Franky Van Hooren. Franky zal het dan wel vervolmaken "

Hallo: 25 jaar Boudewijpark, wat is er zoal te doen?

Willy Caboor: "Ik wacht af. Als het Boudewijpark niets doet, doen we het zelf, zij het met bescheiden middelen. Mijn vrouw Gilberte heeft alle oud-leden en oud-internationaal schaatsers opgezocht die we zullen uitnodigen, om samen met hen ... een gezellig feestje te bouwen."

Hallo:Als het schaats-seizoen op zijn einde loopt, komt iedereen naar het Paastornooi.

Willy Caboor: "Nergens doen ze zoiets voor de jeugd. Het is het grootste evenement in Europa, zoniet in de wereld. Ieder club wil wel een jeugdturnooi hebben, maar ze zorgen niet dat iedereen kan schaatsen. Bij ons doet iedereen mee, en krijgt iedereen een herinnering. Het is nu 14 jaar dat wij het doen. Ze proberen ons wel na te bootsen, maar geen enkele club lukt daarin. Nu ja, wij hebben naam gemaakt hé. Iedereen wil nog eens op het ijs, want alle ijsbanen sluiten of

zijn al gesloten. Brugge met het Boudewijpark is ook altijd een aantrekkingspool geweest voor de jeugd. We zorgen voor goedkope overnachtingen, en...t is vakantie! "

SLOT: Als slot wil ik als interviewer nog een kleine anekdote vertellen: "Het was in het jaar '89 denk ik Zoals naar gewoonte werd ieder jaar een club-kampioenschap ingericht. Na de Kooiman-affaire zat de clubkas in de rode cijfers. wij met z'n allen naar het Klein-Strand in Jabbeke om loopproeven te doen. Na de afloop nodigt Gilberte iedereen uit om pannekoeken te eten. 'Ja maar jaaaa' Zegt Willy tegen Gilberte: 'we zitten toch met rooie.....!' Zegt Gilberte:: 'Tut tut tut IK zeg voor iedereen pannekoeken met koffie of iets anders!' Ze haalt haar portemonnee uit en betaalt. 'Het zal wel ergens vandaan komen' zegt ze!
De pannekoeken waren veel lekkerder dan anders.
Een Grote Dame die Gilberte..... "

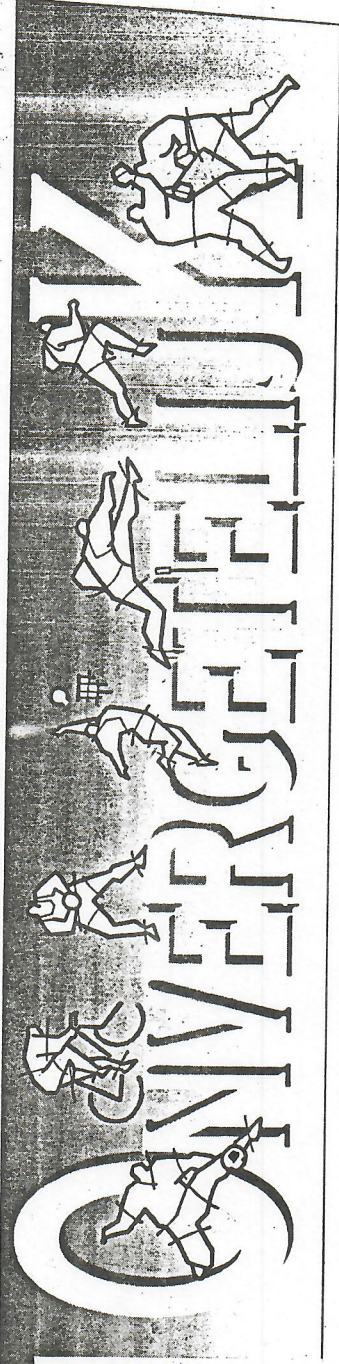
dec. '94

En ERE WIE ERE toekomt, onze
Reporter voor HALLO was niemand
minder dan :

Roger DE LILLE,

De papa van Stefaan, Anja en Mieke

EEN GREEP UIT DE SCHATKAMER VAN DE SPORT

Willy Caboor probeerde het eerst als bokser en wielrenner - niet zonder succes - trouwens - maar haalde toch zijn grootste successen als langeafstandsschaatser. De Elfstedentocht in 1986 was zijn hoogtepunt.

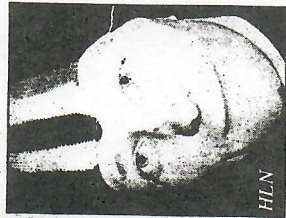
SPORTIEVE DUIZENDPOOT WILLY CABOOR HOUDT BESTE HERINNERINGEN OVER AAN ELFSTEDENTOCHT VAN 1986

«Sport is zoveel eerlijker dan het leven»

KOEN CROMMIEECKE

MALDEGEM — «Ik beleef nog elke dag mooie momenten in de sport. Sport is eerlijker, zoveel eerlijker dan het leven. In het leven kun je met geld alles kopen. In de sport niet, daar bereik je alleen het allerhoogste met hard werken. Keihard werken.»

«In 1963 werkte ik als metser. Toen werkten we nog tot 12 uur op zaterdagmiddag. Op vrijdagavond ging ik schaatzen in Brussel, van 22.30 uur tot 23.30 uur en de zondagmorgen trok ik opnieuw naar Brussel. Trainers van 8 tot 10 uur. Dat was mijn weekend, als ik sommige gasten nu bezigt zie...»
«Als jonge gast begon ik te boksen. 16 kampen, maar ik mocht niet meer verder bok-

TOEN

-Als bokservocht Willy Caboor 16 kampen waarvan hij er 12 won.
-Als wielrenner bij de cycloportieven woon hij in 1963 de Omloop het Volk.
-Als schaatser vestigde hij in 1971 een Belgisch record op de 10 kilometer dat standhield tot Veldkamp het verbrak.
-In 1986 was Caboor de eerste buitenlander in de legendarische Elfstedentocht.

sen van mijn ouders. Toen ben ik maar beginnen koersen. Als nieuweling eerst, als junior nadien. Ik reed nog bij de amateurs en later ook bij de cycloportieven. Daar won ik de enige Omloop het Volk die ooit voor cycloportieven georganiseerd werd. Een echte hoogvlieger was ik nochtans niet, in geen enkele sport trouwens.»

Acht bevroren tenen

«Nadien ben ik begonnen schaatzen. Schitterende sport. De Elfstedentocht in 1986, dat was onvergetelijk. Een feest. Ik krijg nog koude rillingen als ik er aan denk, ondanks de acht bevroren tenen die ik aan mijn tocht overbittere ontgoocheling geweest. Toen ik niet naar de Olympische Spelen van Sapporo mocht bijvoorbeeld. Ik was in 1969 geselecteerd en kreeg trainingsfacili-

teiten. Ik zou de 5 en de 10 kilometer schaatzen. Maar drie maanden voor de Spelen van '72 liet het BOIC mij weten dat ik niet mocht gaan. Ik was te oud. 38 was ik toen. Net als Gaston Roelands trouwens, maar die mocht wel naar de Spelen. Begrijp wie kan.»
«Maar mijn vraag heb ik in 1992 gekregen. Toen mocht ik via het Frans Olympisch Comité als scheidsrechter naar Albertville. Ik moest drie dagen jureren maar was elf dagen ter plaatse. Een onvergetelijke ervaring was het.»

«Ook met de shorttrackers in Brugge amuseer ik me rot, mijn periode als nationaal trainer was minder leuk en omdat ik niet kon of mocht werken zoals het hoorde de nam ik zelf ontslag. Ook nu steekt het soms nog als ik de hobo's bezig hoor, die mensen leven in een andere wereld.»

Willy Caboor (vooraan) neemt drie concurrenten op sleeptouw. Doc.

NU

- De inmiddels 66-jarige Maldegem maar is al ruim 30 jaar trainer van de shorttrackers uit Brugge.
- Sporten doet Caboor nog elke dag (behalve op maandag), want «trainen zit hem in het bloed».
- Fietsen, skeeleren en schaatsen maar verder ook kaarten en biljarten zijn de hobby's van deze sportieve duizendpoot.

Steek een schaats onder je vrije tijd!

Voor iedereen

Van begin oktober tot einde mei kan elke geïnteresseerde schaatser terecht op de prachtige ijspiste van 60 bij 30 meter. Iedereen betekent ook iedereen, d.w.z. kinderen van anderhalf jaar - weliswaar met dubbele schaatsjes - tot volwassenen van 78 jaar. Kortom, iedereen die zich jong van hart voelt. En dat zijn er heel wat: op topuren tot 750 schaatsers! Gelukkig is dat in de week heel wat minder, zodat elke liefhebber er optimaal zijn sport kan beoefenen. De allerkleinsten hebben er minst moeite mee, de al wat grotere jongeren krijgen het vlug onder de knie, en de volwassenen hoeven zeker geen angst te kennen. Ongevallen zijn uiterst zeldzaam. Daarenboven blijft schaatsen steeds de moeite: het kan immers tot op zeer gevorderde leeftijd worden beoefend.

Kunst- en Snelschaatsclub

Fervente schaatsers kunnen zich aansluiten bij de Boudewijnpark Schaatsclub B. S. C., die bestaat uit de Kunstschaatsclub en uit de Snelschaatsclub, twee bloeiende verenigingen onder leiding van professionele trainers.

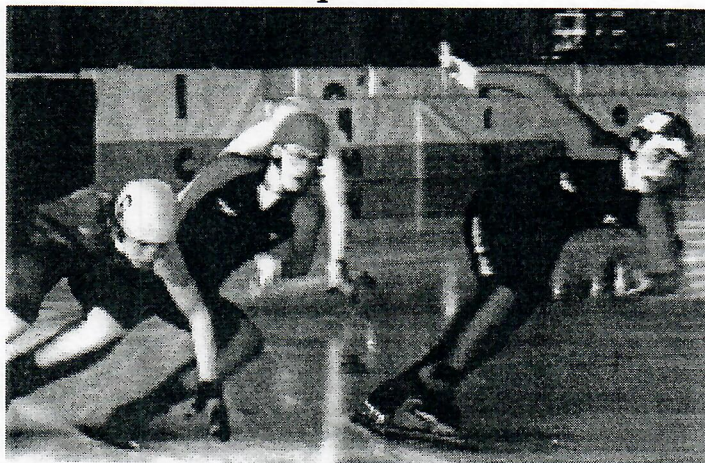
Een totale ontspanning!

Maar je hoeft ook niet altijd op het ijs te staan om je te amuseren. Tijdens de schaatsbeurt kan je immers gezellig een glaasje drinken in de Bar naast de ijspiste, of nadien in de Foyer op de eerste verdieping, die daarenboven een mooi uitzicht geeft op de ijspiste. Een tip trouwens voor ouders, familieleden en vrienden die niet wensen te schaatsen, maar hun kinderen of kennissen graag eens bezig zien. De hartelijke ontvangst door de uitbaters staat borg voor enkele gegarandeerd ontspannende uurtjes.

OLYMPISCH IJSSTADION BOUDEWIJNPARK

*Een sport voor
recreatie of
competitie*

*BSCBRUGGE
Short -Track*

Als het kriebelt, moet je
Short-track snelschaatsen

Trainings uren:

Dinsdag avond van 18.45h tot 19.45h

Woensdag avond van 18.45h tot 19.45h

Donderdag avond van 17.45h tot 18.45h

Vrijdag avond van 18.45h tot 19.45h

Zaterdag avond van 17.45h tot 18.45h

Zondag avond van 17.45h tot 19.45h

Men kan na de training gratis doorschaatsen op
Vrijdag avond.

SAMENSTELLING EN REALISATIE
Gilberte CABOOR-CLAEYS